

РЕШЕНИЕ

№ 1175

гр. Варна, 13.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ ТО, в публично заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Мария К. Терзийска

Членове: Диана К. Стоянова
Елина Пл. Карагьозова

при участието на секретаря Албена Ив. Янакиева
като разгледа докладваното от Мария К. Терзийска Въззивно гражданско дело № 20253100501921 по описа за 2025 година

за да се произнесе, взе предвид следното

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на В. Р. Д., чрез адв. Й. А., срещу Решение № 2252/17.06.2025г., постановено по гр. дело № 611/2025г. по описа на ВРС, 8 с-в, в частта, с която е отхвърлено акцесорното искане за присъждане на законна лихва за забава върху главницата от датата на депозиране на исковата молба в съда – 16.01.2025г. до представянето на доказателства пред застрахователя за дерегистрация на л.а. марка „С.“, модел „Л., с рег. № *****.

Жалбоподателят счита решението за неправилно и необосновано. Изразява несъгласие с извода на съда, че присъждането на законна лихва следва да бъде от момента на представяне на удостоверение за прекратяване на регистрация на процесното МПС при наличие на тотална щета. Счита, че изричният отказ на застрахователя да признае настъпването на застрахователното събитие и наличието на тотална щета на автомобила, респ. неиздаване на необходимото удостоверение, правят невъзможно дерегистрацията му от ищеца, следователно и представяне на такова удостоверение от последния. Затова се налага извод, че ответникът е изпаднал в забава от датата на подаване на исковата молба в съда, от който момент следва да се присъди и законната лихва. Моли за отмяна на решението и постановяване на друго в посочения смисъл. Претендира разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК въззиваемата страна ЗК „Лев Инс“ АД, депозира отговор на въззивната жалба, в който излага становище за нейната неоснователност. Счита, че обезщетението за забава следва да се присъди от

датата на представяне на доказателства за дерегистрация на процесното МПС. Доколкото ищецът не е представил такива не счита, че е изпаднал в забава с подаването на исковата молба в съда. Моли за потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на разноски за въззивното производство.

В съдебно заседание страните поддържат собствените си аргументи и по същество на спора.

Съдът, след като прецени, че е сезиран с редовна и допустима за разглеждане жалба, подадена от лице, легитимирано чрез правен интерес от обжалване акта на ВРС и като съобрази доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Обжалваното решение на ВРС е валидно и допустимо, поради което и съдът е ограничен при преценка законосъобразността на акта от доводите, развити в жалбата.

ВРС е сезиран с осъдителен иск от В. Д. срещу застрахователя ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД за изплащане на обезщетение за настъпил застрахователен риск по застраховка „Каско“ на МПС, л.а. марка „С. Л.“ с рег. № В 6544 ТТ.

С решението си първоинстанционния съд е осъдил ответното дружество да заплати сумата от 9995.64 лева, дължимо обезщетение в хипотеза на „тотална щета“ по смисъла на чл. 390 ал.2 от КЗ, след приспадане на вече получено обезщетение от застрахователя по заведената пред него извънсъдебна претенция и стойността, която собственикът може да получи при предаване на автомобила за скрап.

В тази част решението не е обжалвано.

Не е спорно между страните, че в процедурата по заведената щета пред застрахователя, последният не е приел хипотеза на чл. 390 ал.2 от КЗ, т.е. „тотална щета“.

В текста на чл.390, ал.1 от КЗ е разписано, че преди изплащане на обезщетение, определено като тотална щета на моторно превозно средство, застрахователят изисква от ползвателя на застрахователна услуга удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, в което е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпилата тотална щета.

Според действащата редакция на чл. 18а ал.7 на Наредба № I-45/2000 г. (ДВ бр. 93/2023 г., в сила от 07.11.2023 г.) за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, при прекратяване на регистрацията на ПС по чл. 18 ал.1 т.1 от Наредбата (по искане на собственика), на основание взето решение за изплащане на тотална щета, уведомление от лицензиран застраховател се получава по служебен път от информационните системи на Гаранционния фонд. Т.е. за издаването на удостоверение по чл. 390 ал. 1 от КЗ е необходимо застрахователят да е подал уведомление до Гаранционния фонд, защото неизпълнението на това задължение препятства собственика на процесното МПС да го дерегистрира на това основание. От отказа или бездействието на застрахователя да подаде такова уведомление за настъпила тотална щета следва, че същият не е определил и изплатил в цялост застрахователно обезщетение в сроковете по договора за застраховка или тези по чл. 497 КЗ.

Ако се приеме различно, означава застрахователят да бъде освободен от последиците на собствената си забава.

Поддържаните от ответника твърдения, че регистрацията на МПС може да бъде направена и на други основания, не могат да бъдат споделени, след като с първоинстанционното решение, в необжалваната му част е прието, че дължимото обезщетение е при доказана „тотална щета“ на автомобила. Следователно, законна лихва върху присъдената главница се дължи от сезиране на съда.

Предвид гореизложеното, настоящият състав намира оплакванията на въззивника относно порочността на съдебния акт за основателни. Решението на ВРС в обжалваната част ще бъде отменено.

Разноски се следват само на въззивната страна за адвокатско възнаграждение по представен списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за извършени разходи. От насрещната не се отправя възражение за прекомерност.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2252/17.06.2025г., постановено по гр. дело № 611/2025г. по описа на ВРС, 8 с-в, в частта, с която е отхвърлено акцесорното искане за присъждане на законна лихва за забава върху главницата от датата на депозиране на исковата молба в съда – 16.01.2025г. до представянето на доказателства пред застрахователя за deregистрация на л. а. марка „С.“, модел „Л.“, с рег. № ***** и вместо това **ПОСТАНОВЯВА**:

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК 121130788, гр. София да заплати на В. Р. Д., ЕГН *****, гр. Д., обл. Варна **законна лихва за забава** върху главница в размер на 9995.64 лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди – „тотална щета“ на собствения ѝ автомобил марка „С. Л.“, с рег. № В 6544 ТТ, в резултат на застрахователно събитие, настъпило на 13.10.2024 г., в гр. Варна, пред бул. „Вл. Варненчик“ № 260, **считано от от завеждане на иска 16.01.2025 г. до окончателното изплащане на сумата, на осн. чл. 86 ал.1 от ЗЗД.**

ОСЪЖДА ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК 121130788, гр. София да заплати на В. Р. Д., ЕГН *****, гр. Д., обл. Варна сума от **480.00 /четиристотин и осемдесет/ лева** разноски за процесуално представителство в производството пред ОС Варна, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

В необжалваната част решението на ВРС е влязло в законна сила.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____